

opusdei.org

”Det är genom arbetet som jag arbetar med i Guds plan”

Diego Álvarez, som nyligen fyllt 30 år, var under tre år yrkesmilitär och arbetar sedan fem år tillbaka som stuveriarbetare i Valencias hamn. Han är gift med Tania, är medlem supernumerarie i Opus Dei.

2006-04-27

Hur lärde du känna Opus Dei?

Det var genom en av mina farbröder som bor i Galicien. År 1998 började min faster Marina tala med mig om Ops Dei och gjorde mig bekant med en person från Verket här i Valencia. Denna person bjöd mig att vara med på den ungdomsdag som ägde rum i Torreciudad-helgedomen i maj månad. Där gjorde jag min första vallfärd till jungfru Maria. Det blev en överraskning för mig. Dittills hade jag inte förstått vad ett kristet liv innebär, jag trodde som så många att det där att be inte var något som ”man gjorde”, att det inte var inne. Jag upptäckte vördnaden för rosenkransbönen och började flitigt be den, så ofta jag kunde...

Vad skedde sedan?

Inget särskilt. Jag kom inte i kontakt med Verket på nytt förrän flera år därefter. Under tiden blev jag yrkesmilitär. Eftersom jag ville hjälpa andra anmälde jag mig för att

delta i ett internationellt uppdrag för Nato i Kosovo. Strax innan detta beslut talade jag på nytt med den där bekanta personen från Verket, som kände till denna typ av uppdrag. Men det var en ytlig kontakt. Min kännedom om det kristna livet var också på den tiden mycket ytlig. Jag tillbringade fyra månader i Kosovo. Där bad jag ofta rosenkransbönen och den var till stor hjälp för mig. Bland mina uppgifter ingick att eskortera en ortodox präst. Jag blev vän med honom och vi utbytte rosenkransar med varandra.

När upptäckte du då att Opus Dei skulle bli din egen väg?

Det var på väg hem från Kosovo, i slutet på år 2001. Min mor lånade mig en biografi över den helige Josemaría som hon tyckte mycket om själv. När jag genom boken så lärde känna Opus Deis grundare blev jag på det klara med att hans läror

kunde hjälpa människorna till ett fullvärdigt kristet liv, och de kunde sålunda sluta upp att söka. Jag började tala med en präst som tillhörde Verket, att gå på reträtter, att delta i trosundervisning. Jag behövde det för jag var helt okunnig. Jag började också ägna mycken tid åt att be.

Ändrade det ditt liv?

Ja, det ändrade det radikalt. Opus Deis anda lärde mig att arbetet är så mycket mera än ett medel för uppehälle. Jag lärde mig att jag genom arbetet deltar i Guds planer. Dessutom lärde mig utbildningen att se att de fördomar många människor har om Jesus Kristus och Kyrkan – och som jag hade haft ända tills helt nyligen – kommer sig av att de är okunniga om vad det handlar om. Verket gav mig de rätta kunskaperna som är något som man behöver för sig själv och för att kunna hjälpa de

andra. Det var Tania, som då var min fästmö men nu är min hustru, som var den som mest lade märke till förändringen i mig.

Hur är det med ditt arbete som stuveriarbetare? Går det att förena med hängivelsen åt Gud mitt i världen?

Vi stuveriarbetare arbetar med att lasta på och lasta av skeppen. Det är ett hårt arbete med ständigt skiftande arbetstider. Man vet inte förrän dagen innan hur nästa dag kommer att se ut, vilket innebär att sömn och måltider inte kan följa ett jämnt schema. Det kräver också stor koncentration att sköta om lyftkranar och andra verktyg under de sex timmarna som varje skift varar. Naturligtvis går detta arbete att förena med att hänge sig åt Gud mitt i världen. Jag vet när jag sitter i lyftkrananen att Jesus Kristus önskar min kärlek, varje dag. Jag försöker

göra saker och ting så bra som möjligt och att vara en god kamrat åt de andra.

Vad säger dina kollegor och vänner när de lär känna vad som är viktigt i ditt liv?

De frågar mig mycket om kyrkan och det kristna livet. De fördomar de kan ha beror på att de är okunniga, som jag sade innan. Jag vill bara tacka Gud för att Han visat mig vilken väg jag skall gå. Ett sätt att tacka Honom är att hjälpa de andra och förklara för dem allt det som jag själv vet och ständigt lär mig.

Om jag får vara indiskret, vad brukar du be den helige Josemaría om?

Det är många olika saker, framför allt brukar jag be för den sociala freden i min arbetsmiljö. Denna typ av miljö innehåller nämligen många konflikter och ofta råder det skilda

meningar mellan
arbetsgivarföreningen och
fackföreningen. Stuveriarbetarnas
yrkeskunnighet ligger på ett mycket
högt plan. Man gör rätt för sig i
arbetet. När man måste göra
eftergifter för att nå förbättringar, så
gör vi det.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/det-ar-genom-arbetet-som-jag-
arbetar-med-i-guds-plan/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/det-ar-genom-arbetet-som-jag-arbetar-med-i-guds-plan/) (2025-08-13)